

KOLUMNA MINISTARSTVO FILMA

Prvi ustanak hr

KINO SLUČAJ NAKON ŠTO ZAGREB OTKUPI EUROPU ISPRED TOGA SE KINA 27. RUJNA OČEKUJE NAJVEĆE OKUPLJANJE FILMAŠA DOSAD

PIŠE: NENAD POLIMAC

Najveći medijski događaj u protekla dva tjedna nesumnjivo je grčevit pokušaj zagrebačkoga gradonačelnika Milana Bandića da dokaže kako je najnormalnija stvar na svijetu što kupuje stan od 120 i nekoliko četvornih metara, vrijedan 370 tisuća eura. Čak je i Duško Ljuština, član Gradskog poglavarstva zadužen za kulturu, kojem tečaju "mali Bandić", prošle subote zakukao u Jutarnjem listu: "Mislim da svi gradonačelnici redom u Hrvatskoj imaju veći stan od gradonačelnika Zagreba. Pa što bi on trebao? Živjeti u šatoru? Možda se ljudima sviđaju libijski običaji?"

Veličina Bandićeva stana zbilja nije problem (čak i moj stan je veći, samo što nije toliko vrijedan). Problem je možda način na koji ga je platio. Ali još je veći problem lakoća s kojom se on poigrava neusporedivo vrjednjim zgradama kojima nije vlasnik ali koje su u njegovoj nadležnosti.

Uzmimo primjer zagrebačkog kina Europa u Varšavskoj ulici broj 3. Ako je vjerovati pouzdanim informacijama, 24. rujna ove godine na Skupštini grada Zagreba na dnevnom redu trebala bi biti kupnja tog kina i njegova prenamjena: gradска uprava namjerava ga kupiti od poduzeća Kinematografi i njegova странog vlasnika Eastern European Property Funda za 3 milijuna i 100 tisuća eura (možda i nešto manje ukoliko u međuvremenu uspije spustiti cijenu) i pretvoriti ga u drugu scenu Hrvatskog narodnog kazališta.

Neupućenima to ne mora zvučati blasfemično, budući da se posvuda potura teza kako je starim gradskim kinima u najužem centru odzvonilo i kako je prava budućnost kino prikazivanja u multipleksima na periferiji grada. Još je lakše u to povjerovati ako nikada niste bili u Beču, Grazu, Parizu ili Berlinu i suočili se s činjenicom da "stara" kina još uvijek rade, i to usprkos konkurenциji multipleksa. Ukoliko ste, međutim, ipak kročili izvan granica

LJUŠTINA I BANDIĆ
Glavni akteri pretvaranja još jednog kina u kazališni prostor

Snimka: Roberto Orlić

Hrvatske, vaša slika svijeta - bar glede situacije s kinima - ipak je bitno drukčja.

Unas bi starih kina danas bilo zasigurno više da Kinematografi na prijelazu stoljeća nisu prodani - u poprično sumnjivim okolnostima - Eastern European Property Fundu, međunarodnim dilerima koji su se specijalizirali za izrabljivanje postkomunističkih zemalja. Za skromnu svotu od dva i pol milijuna eura domogli su se poduzeća koje je krajem devedesetih vrijedilo bar osam milijuna i neko vrijeme tvrdili da se namjeravaju baviti kinematografskim djelatnošću. Ubrzo su, međutim, počeli rasprodavati nekretnine, ostvarili fantastičan profit, smanjili početni kapital poduzeća s 57 milijuna i 800 tisuća kuna na nevjerojatnih milijun i 600 kuna, te našli u gradu Zagrebu zahvalnog partnera. Nakon što im je gradska uprava otkupila četiri kina i namijenila im - izuzev Tuškancu - druge kulturne sadržaje, započelo je cjenjkanje oko kina Europa kao njihovog najjačeg aduta.

Kino Europa izgrađeno je 1919. godine (vlasnik Alfred Müller uredio ga je u tada popularnom secesijskom stilu) i po svoj prilici jedno je od najstarijih i najljepših prostora namijenjenih prikazivanju filmova u Jugoistočnoj Europi. I takvu povjesnu znamenitost Bandić i njegovi "mali Bandići" žele pretvoriti u prateću scenu nacionalnog kazališta! Kao da nije dostatno što je već nekoliko gradskih kina pretvoreno u

vatskih filmaša

CILJ POBUNE OKO 200 FILMAŠA OKUPIT ĆE SE DA BI SPRIJEČILI NAJAVLJENU PRENAMJENU NAJATRAKTIVNIJEG KINA U ZAGREBU U PRATEĆU SCENU HNK

KINO EUROPA
Grad Zagreb
trebao bi ga
uskoro otkupiti za
3,1 milijun eura

teatre! Tijekom prenajmene vjerojatno će pobacati sjedala iz partera kako bi proširili scenu, možda i oštetiš neku od prekrasno sačuvanih štukatura, a napisljetu će se suočiti sa činjenicom da će radnici poprilično teško dostavljati komade scenografije na novu pozornicu, jer je kolni prilaz kinu itekako nepristupačan.

Pretvaranje kina Europa u kazalište barbarski je čin i za njega je Milan Bandić ponajviše odgovoran. Možda čak i najizravnije, jer je navodno u pitanju dogovor s premijerom Sanaderom, čija je supruga, kako su mediji više puta upozoravali, protežirala Anu Lederer da postane intendantica HNK. Ako u pitanju nije "dogovor" na vrhu, ključni potez povukao je "mali Bandić". Iluština, ravnatelj kazališta Kerempuh, dosad ništa nije poduzeo za kino baštinu (u saniranje kina Tuškanac - jedine oaze filmske kulture u Zagrebu - nije uložio ni jednu lipu, ali zato troškovi preuređenja starih kina u plesne centre i nova kazališta iznose i po 20 milijuna kuna) i očito mu imponira što će napokon i "dinastija Šovagović" (Dragan Despot, suprug Anje Šovagović, direktor je drame HNK) dobiti svoju scenu.

U igri moćnika kino Europa vjerojatno bi dobilo "coup de grace", poput konja na izdisaju. Igrom slučaja, inače pasivna filmska zajednica (da nije bilo protesta Ivana Galete, profesora Likovne akademije i renomiranog autora eksperimentalnih filmova, kino Tuškanac bi danas već bilo druga sce-

na HNK) ovaj put se odlučila na protuudarac, zasićena govorkanjima kako je kazališni lobi utjecajniji od filmskog. Hrvatski filmski savez, najagilnija filmska institucija u nas, i sve dinamičniji Zagreb film festival već dugo pripremaju akciju "Daj mi kino", čiji je cilj postići da što više već zatvorenih starih kina ponovno proradi, a da postojeća ostanu u funkciji. Akcija - za koju su posebne plakate dizajnirali Brucketa & Žinić - započet će emitiranjem kratkih filmova u trajanju od dvije minute i za to će se koristiti svaki mogući medij, od lokalnih televizija do javnih prostora. Ti su filmiči reakcija na prodaju i zatvaranje kino dvorana u središtu

Zagreba, sramotnom fenomenu koji je - po sudu organizatora - isključivo hrvatski, a potpisuju ih, između ostalih, veteran Rajko Grlić, čija se "Karaula" upravo našla u širem izboru kandidata za Europsku filmsku nagradu, pobjednik ovo-godišnje Pule Antonio Nuić, nagradivani autori animiranih i eksperimentalnih filmova Simon Bogojević-Narath i Zdravko Mustać te mnogi drugi.

Po gradske vlasti posebno će se neugodan događaj održati 27. rujna, tri dana nakon njihove skupštine na kojoj će potvrditi kupnju i prenajmenu kina Europa. Name, u toj će dvorani u predvorju biti otvorena izložba "Odlučni trenuci", na kojoj će prvi put u nas biti pokazane reprezentativne fotografije velikih svjetskih snimatelja, od Vilmosa Zsigmonda do Johna Tolla, a istodobno će se organizirati i potpisivanje peticije za spas gradskih kina, pa i kina Europa. Budući da će se akciji pridružiti članovi Hrvatskog društva filmskih radnika, za očekivati je da će se u blizini Cvjetnog trga skupiti više od dvjestotinjak ljudi, posve dostatno da se Bandiću i gradskoj upravi pokaže da rade krvu stvar. Koliko će se pritom pred kinom zateći i tzv. "običnih" građana, čiju podršku i potpise filmaši također očekuju, može se samo nagadati. Tko zna, možda se na Zagreb film festivalu, koji se održava sredinom listopada, i na kojem će akcija imati finale, proslavi činjenica što kino Europa ipak neće biti pretvoreno u kazalište.

Akcija "Daj mi kino" doima se ozbiljno, jer se - čini se - ne želi zadovoljiti malim ustupcima. Normalno je da grad Zagreb prepusti kino Europa filmašima, jer se godišnji repertoar može popuniti samo održavanjem nekolicine zagrebačkih filmskih festivala te premijerama i prikazivanjem hrvatskih filmova snimljenih tijekom te godine. No što je s obećanjem Ministarstva kulture da će Zagrebu osigurati pravu Kinoteku (ona u Kordunskoj 1 nije to bila čak ni prije zatvaranja)? Uz kino Europa trebala bi opstati bar još dva-tri stara kina pa bi potrebe filmskog Zagreba bile zadovoljene. ■